

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8633** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба на [община], представлявана от кмета Г. И. Д. и жалба от Г. И. Д., в качеството му на кмет на [община] срещу Решение №414/26.08.22 г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, постановено по преписка № 50/2022 г., в частта с която по сигнал с вх. № 44-00-376/27.01.2022 г., подаден от Т. К. К. и С. Д. М.-Хаунер, се:

I. Установява спрямо [община], представлявана от кмета Г. И. Д., че липсата на изградена водопроводна мрежа в [населено място] и липсата на достъп до питейна вода и вода за битови нужди, представлява нарушение на чл. 11 от Международен пакт за икономически, социални и културни права;

II. Установява спрямо [община], че липсата на изградена водопроводна мрежа в [населено място], [община], област Б., която да осигури свободен достъп до питейна вода и вода за битови нужди на жителите на населеното място, представлява нарушение на чл.10 ЗЗДискр. и на чл. 4, ал.2 ЗЗДискр. на основата на признаците „лично положение“ и „обществено положение“ спрямо определяема група лица, жители на [населено място], [община], област Б.;

III. Установява, че Кмета на [община], с адрес: [населено място], [улица], чрез неизпълнението на задълженията си за предприемане на всички възможни и необходими мерки за изграждане на водопроводната система в населеното и

осигуряване на свободен достъп до питейна вода и добри санитарни условия на живот на жителите на [населено място], [община], област Б., не е изпълнил законово задължение, произтичащо от разпоредбата на чл. 10 от ЗЗДискр., водещо и до нарушение на чл. 4, ал.2 от ЗЗДискр. на основата на признаците „лично положение“ и „обществено положение“ спрямо определяема група лица, жители на [населено място], [община], област Б.;

IV. Налага, на основание чл. 76, ат. 1, т. 1 от ЗЗДискр. във вр. с чл.47, т.4 от ЗЗДискр. на Кмета на [община] принудителни административни мерки за предотвратяване на бъдещи подобни нарушения, като **ДАВА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПРЕДПИСАНИЕ** на длъжностното лице да предприеме необходимите мерки и действия за премахване на фактическата дискриминация спрямо жителите на [населено място], [община], област Б. и гарантиране спазване на основните им права, включващи право на питейна вода и добри санитарни условия;

V. Определяна основание чл. 67, ал. 2 от ЗЗДискр. 3- месечен срок от получаване на уведомлението за изпълнение на дадените с настоящото решение задължително предписание, в който срок адресата на предписанието писмено да уведоми Комисията за защита от дискриминация за предприетите действия по изпълнението на предписанието;

Наведеното основание за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания, е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК. Неговото осъществяване е аргументирано с доводи, че изводът на КЗД за неизпълнение на задължение, регламентирано в разпоредбата на чл.10 от ЗЗДискр. е неправилен. В тази връзка сочи, че по предварителни проучвания, необходимите средства за изграждане на водопроводна система в [населено място] са около 20 млн. лева, с които общината като собствени средства не разполага. За да се осигури финансиране за изграждане на водопроводна инфраструктура, от страна на ръководството на общината са търсени алтернативни начини за финансиране - по национални и европейски проекти. През 2009 г. [община] кандидатства пред П. и с Решение на УС на П. било одобрено финансиране за сума в размер до 700 000 лева за „Водоснабдяване на [населено място] - първи и втори етап, [община]“. В последствие Управляващият орган на ОП „Околна среда 2007-2013 г.“ уведомил общината, че процедурата за подбор на проекти BG1641 PO005/08/1.11/01/04 „Подобряване и развитие на инфраструктурата за питейни и отпадъчни води в агломерации е над 10000 е.ж.“ е прекратена с Решение №49/02.06.2009 г. на Ръководителя на УО на ОП. С разпореждане от 06.08.2009 г. на министъра на околната среда и водите е преустановено подписване на договори за изпълнение на решения за редица екологични обект, в т.ч. и „Водоснабдяване на [населено място] - първи и втори етап, [община]“ в размер до 700 000 лева и с писмо вх.№04-00-224/11.09.2009 г. [община] е уведомена, че решението на УС на П. за финансиране на посочения обект е отменено на заседание на Управителния съвет, проведено на 26.08.2009 г. Проектът не бил икономически изгоден за държавата и обещаното финансиране не се реализирало. Малобройното население било пречка и при кандидатстване по „Програмата за развитие на селските райони“, където минималното изискване е 2000 е кв. жители. През годините са изследвани местни водоизточници, извършвани са и сондажни проучвания, но високата концентрация на нитрати, не позволявала използването на водата за питейни нужди, защото съществува реален риск за здравето и живота на хората в селото. Предстояло

проучване на възможностите за инсталиране на филтърни съоръжения за подобряване качеството на водата. Отделно от това, КЗД е направила сравнение между лица, които нямат достъп до питейна вода и вода за битови нужди, с такива, които имат изобщо (с всички останали граждани на територията на страната), което не било сравнение при сходни обстоятелства, каквото е изискването на закона. Нито един жител на общината не бил третиран по различен начин, нито по-неблагоприятно в сравнение с други жители в сходна ситуация. Липсвал защитен признак по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. Липсата на вода и водоснабдяване не били проява на дискриминация и не установявали различност в отношението към лицето, подало сигнала и към живущите в [населено място], а обективно съществуващ проблем, с който общината опитва да се справи и търси начини за разрешаването му. В оспорвания акт липсвали конкретни мотиви, обуславящи така разписаното предписание и срока за изпълнението. Освен това, посоченият 3-месечен срок било абсолютно невъзможно да бъде изпълнен, тъй като е свързан с осигуряване на питейна вода и добри санитарни условия на жителите на се.ю С. С..

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателите не се явяват и не се представляват.

Ответникът-КЗД се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна Т. К. оспорва жалбата по съображения, изложени в писмения отговор, които поддържа изцяло.

Заинтересованата страна С. М., изразява становище за неоснователност на подадената жалба.

АС-София град, II-ро отделение, 23-ти състав намери жалбата за допустима: Подадена е срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване и от страна, легитимирана да го направи. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалбата. Решението е съобщено на жалбоподателите на 31.08.2022 година, видно от приложеното в преписката известие за доставяне /л.140, гръб/, а жалба до съда е била подадена, чрез ответника на 13.09.2022 година.

За да се произнесе по съществото на жалбата, съдът съобрази следното от фактическа и правна страна:

Производството пред КЗД е образувано по въз основа на сигнал с вх. № 44-00-376/27.01.2022 г., подаден от Т. К. К. срещу [община], представлявана от кмета Г. И. Д. и срещу „Водоснабдяване и Канализация“ ЕАД [населено място]. В сигнала били изложени оплаквания за дискриминация по признаци „лично положение“ и „обществено положение“. С Разпореждане № 89/07.02.2022 г. на Председателя на КЗД е образувана преписка № 50/2022 г., като с оглед оплаквания в жалбата за дискриминация по признаци „лично положение“ и „обществено положение“ и в съответствие с чл. 48, ал. 3 от ЗЗДискр. преписката е разпределена за разглеждане на Петчленен разширен заседателен състав.

В жалбата са изложени твърдения, че в продължение на десетилетия [община] е дискриминирала [населено място], което е лишено от водоснабдяване и вода, като основно право на живот на всяко човешко същество. Посочено е, че [населено място], намиращо се в [община], област Б., е единственото село в общината, в което няма и никога не е имало водоснабдяване и въпреки многобройните сигнали и запитвания,

общината не е предприела мерки за някакво решение, с мотив, че селото е малко, постоянните жители са малко и следователно е „икономически неизгодно“ за общината да инвестира в такъв проект. Макар планове за водоснабдяване на селото да са правени още в края на 80-те и началото на 90-те години, както и преди около 10-12 години, с построяване на водоохранилище и други водни инсталации, проектът бил прекратен, а изградените тогава съоръжения изоставени с мотив, че водата е негодна за пиене. Понастоящем домакинствата се захранват с вода от кладенци и сонди. Добавя, че е необходимо изграждане на скъпи водни инсталации за домакински нужди. Най-големият и особено актуален проблем бил, че през последните няколко години, с промяната на климата и повишаване на температурите, водещо до пресъхване на кладенците през горещите летни месеци, в които случаи в селото не просто нямало водоснабдяване, а нямало и вода за пиене, за битови нужди, поливане на градини, опазване от пожари. Посочено е още, че водата е приета от ООН за основно човешко право, което е отнето на жителите на селото. Към сигналът е приложен документ № 91-94-80 от 06.04.2020 г. от областен управител на Б. - В. Ч. и официално становище, за което твърди, че не е единственото запитване.

В изпълнение на чл.55 и сл. от ЗЗДискр., КЗД е спазила предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изискала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството. В изпълнение на чл.59, ал.3 от ЗЗДискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката материали.

С вх. № 16-15-189/04.03.2022 г. по описа на Комисията е получено становище, подписано от ответната страна в производството [община], представлявана от кмета Г. И. Д.. В него се сочи, че твърденията в жалбата са неоснователни, неправилно представени, както и че няма извършено нарушение на ЗЗДискр. Водоснабдяването на [населено място], [община] е проблем, който съществува от години и с който общинското ръководство прави многобройни опити да се справи. Действително в населеното място няма изградена водоснабдителна система за битови нужди, тъй като изграждането на такава не е във финансовите възможности на общината. По предварителни проучвания необходимите за това средства са около 20 млн. лева, с които общината не разполага. От страна на ръководството на общината са търсени алтернативни начини за финансиране - по национални и европейски проекти. Кандидатствали са пред П., но им било отказано финансиране, защото средствата, които са необходими за изграждането на водоснабдителна мрежа са над допустимите, разпределени на глава от населението т.е. проектът не е икономически изгоден. Към момента, по официални данни от ГД ГРАО регистрираните по постоянен адрес в [населено място] са 48 човека, а по настоящ - 82. Посочено е, че малобройното население е пречка и при кандидатстване по „Програмата за развитие на селските райони“, където минималното изискване било 2000 екв. жители. През годините са изследвани местни водоизточници, извършвани са и сондажни проучвания, но високата концентрация на нитрати, не позволява използването на водата за питейни нужди, защото съществува реален риск за здравето и живота на хората в селото. Търсят се други начини, които да разрешат проблема с водоснабдяването на [населено място], като ще бъдат обсъдени и проучени възможностите за инсталиране на филтърни съоръжения за подобряване качеството на водата. Паралелно с това, [община] търси всякакви възможности за финансиране на проект за водоснабдяване на селото. Липсата на вода и водоснабдяване не са проява на дискриминация и не

установяват различност в отношението към лицето, подало сигнала и към живущите в [населено място], а представлява държавен, институционален и геоикономически проблем. Твърди, че е налице съществуващ обективен и неразрешим на този етап проблем. Действията на [община] са обективни и недискриминационни, а изнесените в сигнала твърдения - неоснователни и неправилно представени от лицето, подало сигнала като дискриминация спрямо него и жителите на [населено място].

Получени са и становища от „ВиК“ ЕАД [населено място] и от Министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Изготвен е доклад заключение. На първото открито заседание по преписката на 01.06.2022 г. са конституирани страните и е даден ход на производството за разглеждане по същество.

Със Заповед №12-11-1219/10.06.2022 г. на председателя на КЗД е наредено член на КЗД да замести докладчика по делото, поради обективна невъзможност последният да присъства на откритото заседание насрочено за 29.06.2022 г.

На последното открито заседание на 29.06.2022 г.. съставът е изслушал становищата на страните и е преценил, че преписката е изяснена от фактическа и правна страна и я е обявил за решаване.

Постановено е Решение № 414/26.08.2022 г. на Комисията за защита от дискриминация, петчленен разширен заседателен състав по преписка № 50/2022г., с което е установено, че липсата на изградена водопроводна мрежа в [населено място] от [община], представлявана от кмета Г. И. Д. и липсата на достъп до питейна вода и вода за битови нужди, представлява нарушение на чл. 11 от Международния пакт за икономически, социални и културни права, на чл.10 ЗЗДискр. и на чл. 4, ал.2 ЗЗДискр. на основата на признаците „лично положение“ и „обществено положение“ спрямо определяема група лица, жители на [населено място], [община], област Б.; че Кмета на [община], чрез неизпълнението на задълженията си за предприемане на всички възможни и необходими мерки за изграждане на водопроводната система в населеното и осигуряване на свободен достъп до питейна вода и добри санитарни условия на живот на жителите на [населено място], [община], област Б., не е изпълнил законово задължение, произтичащо от разпоредбата на чл. 10 от ЗЗДискр., водещо и до нарушение на чл. 4, ал.2 от ЗЗДискр. на основата на признаците „лично положение“ и „обществено положение“ спрямо определяема група лица, жители на [населено място], [община], област Б., на основание чл. 76, ат. 1, т. 1 от ЗЗДискр. във вр. с чл.47, т.4 от ЗЗДискр. на Кмета на [община] е наложена принудителна административна мярка за предотвратяване на бъдещи подобни нарушения, като е дала задължително предписание на длъжностното лице да предприеме необходимите мерки и действия за премахване на фактическата дискриминация спрямо жителите на [населено място], [община], област Б. и гарантиране спазване на основните им права, включващи право на питейна вода и добри санитарни условия; определен е на основание чл. 67, ал. 2 от ЗЗДискр. 3- месечен срок от получаване на уведомлението за изпълнение на дадените с настоящото решение задължително предписание, в който срок адресата на предписанието писмено да уведоми Комисията за защита от дискриминация за предприетите действия по изпълнението на предписанието.

За да достигне до този извод КЗД е приела, че [населено място] е в района на [община], по официални данни от ГД „ГРАО“ регистрираните по постоянен адрес в селото са 48 човека, а по настоящ адрес – 82 човека и същото не е водоснабдено. За да бъде подадена вода за питейно-битови нужди на

населението е необходимо да бъде изградена вътрешната водопроводна мрежа на селото и сградните водопроводни отклонения към имотите. Съставът е приел, че единствената пречка за реализирането на това фактическо положение в селото е липса на инвестиционно намерение на [община], поради липса на финансови средства от страна на общината. КЗД е приела, че самото описание на фактите показва, че обективно е налице неравно третиране на жителите на [населено място], [община], област Б., спрямо всички останали граждани на територията на страната, които имат достъп до ВиК услуги, респективно свободен достъп до питейна вода и вода за санитарно- хигиенни нужди. Съставът е приел, че това неравно третиране е на основата на признаците лично и обществено положение, а причинната връзка между защитените признаци и по-лошото третиране е пряка, видима и обективна. В оспореният акт е посочено, че липсата на налични финансови средства за инвестиционни проекти за изграждане на водопреносна мрежа в [населено място], не могат да бъдат оправдание за неравното третиране, поради което е налице пряко, дискриминационно третиране породено от защитени признаци. Прието е, че водата следва да се разглежда като общо благо за човечеството, а оттам и като универсално право и включва допълнителни компоненти, а именно: правото на човека на безопасна питейна вода и правото на добри санитарни условия, като е необходимо да има физическа достъпност и качество до услугите по водоснабдяване и канализация и санитарните съоръжения да гарантират неприкосновеността на личния живот и да са безопасни за ползване в хигиенно и техническо отношение. Относно личното и общественото положение, е посочено, че общественото положение е проекция на личното положение, а упражняването на правата на човека, правото на питейна вода и добри санитарни условия е тясно свързано с други основни права, сред които правото на живот, достойнство, храна, здравеопазване и образование, които имат отражение за личното и общественото положение на жителите на [населено място].

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр. чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира жалбата за неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - КЗД, в рамките на предоставените ѝ правомощия, съгласно чл. 47 ЗЗДискр., в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В съответствие с чл. 48, ал. 1 и 2, т.3 във вр. с чл. 54 ЗЗДискр., решаващият състав на КЗД е определен с Разпореждане № 89/07.02.2022 г. преписка № 50/22 г., като предвид въведения втори защитен признак „обществено положение“ преписката е разпределена на Петчленен разширен заседателен състав. Съставът е променен със Заповед №12-11-1219/10.06.2022 г. на председателя на КЗД, поради обективна невъзможност на докладчика по преписката да присъства на откритото заседание насрочено за 29.06.2022 г. Решението е постановено от членовете

състава, обявили преписката за решаване.

Спазена е и установената форма - решението е писмено и съдържа наименованието на органа, който го е издал; фактическите и правните основания за издаването му; диспозитивна част, както и указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва - чл. 66 ЗЗДискр.

В производството по издаване на оспорения акт е допуснато съществено нарушение на процедурните правила, пряко рефлектирало върху съдържанието на волеизявлението на колективния административен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ЗЗДискр. докладчикът започва процедура по проучване, в която събира писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата, като ползва служители и външни експерти, т.е. преди да се пристъпи към произнасяне на решение трябва да са изяснени и установени всички факти и обстоятелства, от значение по случая. Докладчикът по преписката служебно следва да събере всички необходими доказателства. А по силата на чл. 56, ал. 1 от Закона При осъществяване на своите правомощия комисията има право: 1. да изисква документи и друга информация, свързана с проучването; 2. да изисква обяснения от проучваните лица по въпроси, свързани с проучването; 3. да разпитва свидетели.

Според чл. 35 от АПК, приложим с оглед разпоредбата на чл. 70 от ЗЗДискр. индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. А чл. 36 от АПК задължава административният орган да събира служебно доказателства.

Факти и обстоятелства, които са били от значение за правилното решаване на административната преписка, са останали неизяснени. Комисията не е изследвала поведението на [община], респективно кмета на общината, относно обстоятелството предприети ли са действия и търсени ли са възможности за финансиране на проект за водоснабдяване на селата, част от тази община. Същото е следвало да бъде установено от органа за доказване на първия релевантен елемент от нарушението – наличие на различно третиране на жителите на селото спрямо други лица в сравнимо положение. Тези въпроси са неизяснени, като по преписката не е приобщена, нито изискана такава информация, не е установено има ли диференциран подход или съществуващ обективен и неразрешим проблем. Съдът не може да формира изводи в тази насока, поради липса на доказателства. Действително, съгласно чл. 9 от ЗЗДискр., в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е дискриминирана, представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен. Указания обаче за приложение на чл. 9 от ЗЗДискр. са дадени и до сигналподателите по преписката, и до ответника – настоящ жалбоподател, като не му е указано изрично дали от предварителното проучване на КЗД е изведен извод за наличие на такива факти, които да го ангажират да представи доказателства. Т.е., събраните в хода на административното производство доказателства са непълни и не подкрепят по

несъмнен начин претендираното от сигналподателите неблагоприятно третиране към жителите на [населено място], [община], Област Б..

Вместо да изпълни задълженията си, произтичащи и от ЗЗДискр. Чл. 55, ал. 1, както и тези, визирани в чл. 35 и чл. 36 от АПК, и да изиска посочената информация КЗД се е задоволила единствено да констатира в решението си, че в преписката няма доказателства за изграден водопровод в селото. Административният орган е приел за безспорен факта, че няма други села без изграден водопровод, за което страните не спорят. Нарушавайки разпоредбите на чл. 55, ал. 1 от ЗЗДискр., чл. 35 и чл. 36 от АПК във вр. с чл. 70 от ЗЗДискр., административният орган е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, които налагат отмяна на обжалваното решение.

Така допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила, е довело и до постановяване на оспореният акт в нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Изброените в текста на чл. 4, ал. 1 от същия закон признаци са: пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

В разпоредбата на т. 7 от § 1 на ДР на ЗЗДискр. е дадено определение на понятието "неблагоприятно третиране" - всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси. В нормите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 4 от ЗЗДискр. се съдържа определение на понятията "пряка дискриминация" и "непряка дискриминация", като и в двата случая санкционираният от закона вредоносен резултат се изразява в поставянето на отделни лица или категория лица в по-неблагоприятно положение от други при сравними сходни белези. ЗЗДискр. цели установяване и отстраняване на всяко неравностойно третиране според признаците, изброени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4 от ЗЗДискр. В този смисъл не е достатъчно да се установи неблагоприятно третиране на определено лице или лица, а е необходимо да се докаже още, че това неблагоприятно третиране е извършено по някой от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение, в случая неблагоприятно третиране, и причината за него, която при всички случаи следва да се изразява в признак по цитирания чл. 4 от закона. Императивно условие, за да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо коректно да бъдат посочени лица за сравнение, поставени в по-благоприятни условия от

друго лице или група лица, намиращи се в сходно с тяхното положение на базата на признаците по чл. 4 ал. 1 от ЗЗДискр. Неравното третиране се установява на принципа на сравнението. Сравнението в този смисъл се приема като основен и задължителен елемент от фактическия състав на всеки един от двата вида дискриминация и наличието му е основание да се приеме или не, че е налице по-неблагоприятно третиране на едно лице спрямо друго лице при сравними сходни обстоятелства. В случая сигналподателите не са посочили лице или лица за сравнение във връзка с оплакванията, които да са поставени в по-благоприятно положение в сравнение с тях от страна на жалбоподателя. Следователно не може да бъде споделена тезата за различно третиране спрямо жителите на [населено място], [община] Б., доколкото не са събрани доказателства други лица в сравнимо сходно положение да са били поставени в по-благоприятно положение от тях. В обжалваното решение, комисията приема, че обективно е налице неравно третиране на жителите на [населено място], спрямо всички останали граждани на територията на страната, които имат достъп до ВиК услуги, респективно свободен достъп до питейна вода, вода за санитарно-хигиенни нужди. Критерият за сравнение е неправилен. КЗД е направила сравнение между лица, които нямат достъп до питейна вода и вода за битови нужди, с всички останали граждани на територията на страната, което не е сравнение при сравними сходни обстоятелства, каквото е изискването на закона. Не може да се приеме, че жителите на [населено място] се намират в идентично или сравнимо положение с всички граждани на страната, в частност с жители на населени места с повече от 100 000 души население, съответно следва да бъдат третирани еднакво. Инфраструктурата в населените места е собственост на общините, като общините възлагат изграждането на ВиК системи и съоръжения - публична общинска собственост в съответствие с регионалните генерални планове и генералните планове на агломерации и инвестиционните програми към тях, а като приоритет е постигане на съответствие с Директива 91/271/ЕИО за пречистване на градските отпадъчни води и Директива 98/83/ЕО за качеството на водите, предназначени за консумация от човека. Т.е. от решението на всеки един от общинските съвети в страната зависи възлагането и изграждането на ВиК системи и съоръжения, за съответната община, с оглед спецификите на съответното населено място. Предвид това, в сравнимо сходно положение с жителите на [населено място], [община], Област Б. са жителите на села, намиращи се в същата община, с брой на жителите, приблизително близък до броя на жителите на селото и имащи изградена водопроводна мрежа, т.е. достъп до питейна вода и вода за санитарно-хигиенни и битови нужди. За съществуването на такива населени места в производството пред КЗД не са събрани доказателства.

Допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила, обуславя отмяната на оспореното административно решение на основание чл.146, т.3 АПК и връщане на преписката за ново разглеждане, с даване на ясни указания за разпределението доказателствената тежест между страните /чл.9 от ЗЗДискр./, събирането на всички възможни и необходими доказателства за изясняване на спора, обсъждането на всички

наведени от жалбоподателите твърдения и доводи /чл.35 АПК/, осъществяване на дължимата преценка на всички събрани по преписката доказателства /чл.36, ал.3 АПК/ и в крайна сметка излагане на дължимите мотиви по всички фактически и правни въпроси по преписката от компетентния специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и осигуряване равенство на възможностите.

Допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила е довело и до ненадлежна мотивираност на акта, а липсата на мотиви или тяхната недостатъчност водят до невъзможност за правилно упражняване на съдебния контрол върху оспорения административен акт. Функцията на съдебния контрол не е да замести, а да провери дали приетите от органа за установени факти отговарят на хипотезата на приложимите правни норми. Тези съображения важат на още по-голямо основание, предвид разписаните в чл.47 правомощия на КЗД, тъй като при основателност на жалбата, с която административния орган е бил сезиран, съдът не може да го измести и да прецени вместо него за първи път във фазата по съдебно оспорване кое/кои негови правомощия от изброените да упражни. Това би довело и до нарушаване правото на защита на ответника в административното производство, тъй като би го лишило от една инстанция по спора.

С решението разноски не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/, тъй като страната, която има право на тях съобр. изхода на спора-жалбоподателите по делото в случая /чл.143, ал.1 АПК/, не е направила искане за присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/ до изтичането на преклузивния срок-приключване на устните състезания по делото.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, АССГ-Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на [община], представлявана от кмета Г. И. Д. и жалба от Г. И. Д., в качеството му на кмет на [община], Решение №414/26.08.22 г. на Комисията за защита от дискриминация, постановено по преписка № 50/2022 г., в оспорената част по т. I, II, III, IV и т.V.

ВРЪЩА делото като преписка на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на процесуалния закон.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ:

